

ВИСНОВКИ

Таким чином, на основі проведеного дослідження, стає зрозуміло, що в Україні головний зміст та спрямованість державної політики сприяння розвитку експортного сектора полягає у виборі найбільш ефективних адміністративних і економічних механізмів управління експортним комплексом на рівні органів державної влади. Реалізація заходів політики щодо розвитку експортного сектора в поточному періоді забезпечує стабілізацію та розширення обсягів продажу національними підприємствами машинобудівної продукції на зовнішніх ринках, а в стратегічній перспективі – формування розвиненої інфраструктури міжнародних економічних зв'язків, які забезпечать ефективний доступ до світових фінансових та технологічних ресурсів. Цілі формування державної політики сприяння розвитку експортного сектора машинобудівної галузі в Україні та шляхи їх досягнення надано на рис. 1.

Література:

1. Малащук Д. В. Україна на світовому ринку машинобудівної продукції / Д. В. Малащук // Зовнішня торгівля. - 2007. - №1 (30). - С. 27-32.
2. Вірван Л. Проблеми і перспективи у міжнародній торгівлі / Л. Вірван // Фінанси України. - 2003. - № 5. - С. 78-88
3. Конченко К. О. Науково-методичні основи державного регулювання товарної структури експорту : автореф. дис. на здобуття наук ступеня канд. екон. наук : спец. 08.02.03 «Організація управління, планування і регулювання економікою» / К. О. Конченко. - К., 2000. - 19 с.
4. Сальник О. М. Шляхи підвищення експортного потенціалу України / О. М. Сальник // Формування ринкових відносин в Україні. - 2004. - № 1. - С. 127-129
5. Про Державну програму економічного і соціального розвитку України на 2010 рік: Закон України від 20.05.2010 № 2278-VI // Голос України. - 2010. - 2 липня. - № 120. - С. 3
6. Микитюк М. В. Міжнародна торгівля продукцією машинобудування в Україні / М. В. Микитюк [Електронний ресурс]: Сьома Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Простір і час сучасної науки».

КОНСУЛЬТАЦІЇ

Яким чином здійснюється оподаткування доходів фізичних осіб, які займаються незалежною адвокатською діяльністю

Роз'яснення надається відповідно до Узагальнюючої податкової консультації, затвердженої Наказом Державної податкової служби України від 24.12.2012 № 1185.

Відповідно до п. 14.1.226 Податкового кодексу незалежна професійна діяльність - це участь фізичної особи у науковій, літературній, артистичній, художній, освітній або викладацькій діяльності, діяльність лікарів, приватних нотаріусів, адвокатів, аудиторів, бухгалтерів, оцінників, інженерів чи архітекторів, особи, зайнятої релігійною (місіонерською) діяльністю, іншою подібною діяльністю за умови, що така особа не є працівником або фізичною особою - підприємцем та використовує найману працю не більш як чотирьох фізичних осіб.

Отже, фізична особа, яка здійснює незалежну адвокатську діяльність, не може бути підприємцем у межах такої адвокатської діяльності. При цьому чинним законодавством не заборонено фізичній особі, яка здійснює незалежну адвокатську діяльність, бути підприємцем та здійснювати іншу підприємницьку діяльність, не заборонену законом.

До витрат адвоката, які враховуються при обчислення сукупного чистого доходу, можуть бути віднесені, зокрема:

- орендна плата за користування приміщенням, яке є робочим місцем адвоката;
- технічне забезпечення діяльності робочого

місця адвоката та його обслуговування (охоронна та пожежна сигналізація, вогнестійкий сейф, інформаційна вивіска, металеві двері або металеві роletи);

- обслуговування технічного обладнання (комп'ютери, у тому числі їх програмне забезпечення, принтери, сканер, ксерокс, факс, телефон тощо);
- витрати на виготовлення печаток та штампів, а також їх заміну;
- сплата щорічних внесків адвокатів на забезпечення реалізації адвокатського самоврядування;
- відкриття рахунків у банках та їх розрахунково-касове обслуговування (депозитні рахунки);
- оплата праці та обов'язкові нарахування на фонд оплати праці помічників;
- проходження підвищення кваліфікації адвокатом;
- витрати на збирання доказів, отримання висновків спеціалістів;
- витрати на користування електронною базою законодавства;
- придбання канцелярського приладдя;
- сплата адвокатами внесків до Пенсійного фонду України, та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- поштові та кур'єрські послуги тощо.